

nå er mere udsat for Brandfare, end den hidtil har været. Saa gaar der en Tid, og saa brænder den paagældende Ejendom ned, men Jernbanen kan ikke bevise, at det er andre, der har forårsaget Branden, og Forsikrings-selskabet, som udbetaler den paagældende brandlidte Erstatning for hans Tab, kan derefter sagsøge Jernbanen til at betale Gildet. Det er saa uholdbare Tilstande, at vi maa se at komme bort fra dem hurtigst muligt, og det forekommer mig, at de Foranstaltninger, her er foreslaaede imod Brandfare ved Jernbanedrift, er saa beskedne, at de ikke kan siges at gaa ud over det rimelige.

Jeg skal ikke komme ind paa en Drøftelse af Enkeltheder her, men der er dog et Par Ting, som jeg gerne vil høre den højtærede Ministers Udtalelse om; det er muligt, at det er Trykfejl. I § 1 staar to Gange Udtrykket: „halmdukket Tag“. Jeg ved ikke, hvad Meningen er med det. Da det staar to Gange, er jeg blevet betænkelig ved det; havde det kun staaet een Gang, havde jeg troet, der skulde staa „halmdækket“. Men der er vel snarest ment de Tage, som har Rygningen dækket med Halm, men i øvrigt bestaar af andet Materiale; dem har vi jo nogle af. Det var rart, om vi vidste, hvad Meningen er. Et saadant teknisk Udtryk som „halmdukket“ kender jeg ikke, og jeg ved ikke, om andre kender det, hvis det ellers er Meningen, at der skal staa „halmdukket“.

I øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder her, da Sagen jo skal i Udvalg. Der kan være nogle Bestemmelser, som trænger til en nærmere Drøftelse, ikke saa meget i Forslaget om Erstatningsansvar som i Forslaget om Foranstaltninger mod Brandfare. Der forekommer det mig nemlig, at der er nogle Talangivelser eller Afstandsbestemmelser, som trænger til en nøjere Overvejelse, men det vil jo bedre kunne ske i Udvalget end her. Jeg skal derfor nøjes med i al Almindelighed at udtale min og mit Partis Tilslutning til den Tanke, der ligger til Grund for disse Lovforslag, og tilsige vor Villie til at fremme dem saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Axel Møller: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det andet af de foreliggende Lovforslag, det, der omhandler Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift, idet jeg ikke her har den fornødne Sagkundskab, men jeg er enig i,

at det er godt, at det bliver taget op til Overvejelse, hvilke Foranstaltninger man der mest hensigtsmæssigt kan træffe, og hvorledes man mest effektivt kan føre Tilsyn med de givne Lovreglers Overholdelse. Derimod vil jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

Det viser sig, at man paa forskellige Punkter har stillet den tilskadekomne og hans efterladte gunstigere, end det er Tilfældet under den nuværende Tilstand. For det første paalægger man nu Jernbanerne Ansvar ogsaa for den hændelige Skade, saa at det ikke kan nytte, at Bærerne oplyser, at de ikke kunde have undgaaet den skete Skade ved al mulig Paapasselighed fra Banepersonalets Side; det gælder baade for Person og Ejendom. Efter Reglerne i § 1 og § 7 har Jernbanen Erstatningsansvar, selv om det kan oplyses, at den ikke har den mindste Smule Skyld. Det kan naturligvis omtvistes, hvorvidt det er rigtigt at udstrække Bærernes Erstatningspligt saa vidt. Det er meget behageligt for Publikum, men der kan med Føje opkastes Tvivl om, hvorvidt man ikke dér gaar alt for vidt. Imidlertid tror jeg dog, at praktiske Hensyn taler for at indføre en Regel som den, her er foreslaet, og det kan jeg derfor tiltræde.

Dernæst foreslaas det i Lovforslaget, at Jernbanernes Erstatningspligt udvides saaledes, at naar nogen bliver dræbt ved en Jernbaneulykke, har ikke blot hans Ægtefælle og Børn, men ogsaa andre, f. Eks. gamle Forældre, som han forsørger, Krav paa Erstatning. Ogsaa dette kan jeg hilse med Tilfredshed.

Endvidere gives der en Regel om, at Erstatningen ikke blot som nu kan fastsættes til en samlet Sum, men at man kan give et aarligt Underholdsbidrag til de efterladte. Dette synes jeg ogsaa er meget heldigt. Jeg kunde dog ønske, at man kunde faa Bemyndigelse til at tilkende baade en vis samlet Sum og et periodisk Bidrag. Som Lovforslaget er affattet, kan man kun gøre enten det ene eller det andet.

Ved Siden af disse Bestemmelser, som jeg synes i det hele og store er rigtige, er der imidlertid visse Mangler, forekommer det mig, og dér vil jeg i Modsetning til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sige, at jeg synes ikke, det er et Fremskridt, men derimod et Tilbageskridt at oprette en særlig Kommission for at ordne den Slags